

Josep Domènech Costa Borràs i dedicada a la Immaculada. En cada visita pastoral a la Parròquia, s'ha visitat també la Capella.

»En ella s'hi han centrat les festes més emotives de la família. La més d'elles, fou el 8 de desembre de 1944, poc acabada la guerra, quan poguérem tornar a venerar la Immaculada, ia Patrona de la casa, esculpida en la fusta del xiprer tallat pels rojos: nascuda del vell xiprer... i en fusta crua, sense pintura. Un recordatori molt emotiu en deixa memòria.

»El 12 de maig de 1951, data de casament d'en Manuel, es plantà de nou el xiprer, el segon xiprer.

»El darrer 8 de desembre la família va restituir a la Capella la campana que els anys de la guerra li llevaren.

»Cada any, el 8 de desembre, reunió familiar. Missa, records, enyorances, dinar, vertader dinar de germanor —i cant dels goigs de la Capella: Empareu la seva casa - empareu els seus ramats - feu la mesura poc rasa en el graner dels seus blats. Feu-los en la pau amada - conservar la llar pairal - sigueu la nostra advocada - i lliureu-nos de tot mal.

»Són co-patrons de la Casa S. Francesc de Paul, S. Josep de Cupertino, S. Antoni de Padua i S. Isidre, conservant-se algunes relíquies. A la capella, també la imatge de S. Antoni i de S. Isidre, com també una concessió d'indulgències pel Bisbe Urquinaona.

»Les darreres generacions han contragut matrimoni en ella.»

Molts són altres detalls que em conten. Recorden la carretera vella, que passava entre la Casa i l'actual, venint de sota Can Torras i pujant prop de Can Trias, junt als restes que encara anomenen l'«església vella». Els Brustenga tingueren part activa en la seva construcció, els enginyers feren de la casa el centre de direcció i els obrers el centre d'estada. Era per allà l'any 1909, a la Diputació hi era en Prat de la Riba, cosí de la Sra. Montserrat; i les espurnes de la Setmana Tràgica arribaren també ací, i els mateixos treballadors es constituïren en salvaguarda de la casa.

Els documents de tipus general i més antics que es conserven són un pergami de 1323, difícil de llegir, on es troba el nom de Pere de Brustenga lligat amb el de Bernat Bramona. Sembla de caràcter testamentari. També un altra, mentant el dit Pere de Brustenga a l'any 1331.

La tradició escrita de l'arbre genealògic fou esbossada, amb els documents llavors existents, pel nostre recordat M. Manuel Solà, rector de la Parròquia. Actualment recopila detalls i ressegueix documents antics de família en Joaquim Brustenga, cosí d'en Francesc. Així trobem com a primera data ia de 1578, amb en Jaume Brustenga.

Segueixen a poc, tres generacions, les tres amb pubilles, que per casament donaren lloc als canvis de nom ja dits.

Foren Vicens Xemmar, casat amb Maria, que morí en 1639. Francesc Alrani que en 1656 casà també amb altra Maria. El fills, almenys l'hereu, foren Brustenga.

En 1668, es casà en Isidre Oller amb Caterina Brustenga. Aquí les coses foren distintes ja que els fills, alternativament, s'anomenaren l'un Oller Brustenga i el següent al revés... Un dels tals fou en Isidre Oller Brustenga, que té el nom al portal i a qui en 1722 el rei Felip V li donà el títol de Baró.

En 1819, Mossèn Tomas Brustenga, Beneficiat a Caldes, fou enterrat a l'Església Parroquial de Sta. Eulàlia, davant l'Altar Major. L'Església era l'anterior a l'actual.